

چکیده

یکی از رایج‌ترین ناتوانی‌های یادگیری در دانش‌آموزان، نارساخوانی است که پیامدهای منفی بسیاری به دنبال دارد. با توجه به اهمیت پیشگیری اولیه و مداخله زود هنگام در این زمینه، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی بازی درمانی با رویکرد زبان شناختی بر انگیزش و نگرش خواندن کودکان دارای اختلال خواندن انجام گردید. روش پژوهش حاضر آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری در این پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان پایه سوم و چهارم پسر مقطع ابتدایی مبتلا به نارساخوانی شهر رشت در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ بودند که تعداد ۲۴ نفر از آنها با روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب و در دو گروه آزمایشی و کنترل جایدهی شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها در این پژوهش از آزمون نسخه‌ی چهارم مقیاس هوش وکسلر کودکان، (۲۰۰۳)، آزمون رسمی خواندن و نارساخوانی (کرمی نوری، مرادی و اکبری، ۱۳۸۸)، پرسشنامه انگیزش خواندن (ویگفلد و گاتری، ۱۹۹۷)، و نگرش خواندن (مککنا و کر، ۱۹۹۰) استفاده شده است. برنامه بازی درمانی با رویکرد زبان شناختی در طی ۱۲ جلسه با مشارکت دانش‌آموزان به گروه آزمایش آموزش داده شد در حالی که گروه کنترل آموزشی را در این زمینه دریافت نکردند. تحلیل داده‌های پژوهش با استفاده از کوواریانس تک‌متغیری و چندمتغیری نشان داد که در مرحله پس‌آزمون بین دو گروه آزمایشی و کنترل، از نظر میزان بهبودی در انگیزش و نگرش خواندن تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0/01$). برنامه مداخله‌ای سبب افزایش و بهبود متغیرها در گروه آزمایشی شد. با توجه به موارد فوق می‌توان چنین گفت که برنامه مداخله‌ای بازی درمانی با رویکرد زبان شناختی می‌تواند به عنوان یک برنامه موثر و کارآمد در جهت بهبود مشکلات دانش‌آموزان نارساخوان، مورد استفاده قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: بازی درمانی زبان شناختی، نارساخوانی، انگیزش خواندن، نگرش خواندن